

РЕШЕНИЕ

№ 2659

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 23.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1301** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс вр. чл.26 и чл. 10, ал.1, т.1 Закона за чужденците в Република България(ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. З., [дата на раждане] , гражданин на С. срещу Отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България, рег.№ 5364р-2199/26.01.2023г., постановен от Директора на дирекция „Миграция“-МВР. В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден в противоречие на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Релевира довод за недостатъчна мотивираност на акта и недоказаност, както и че с постановения отказ са засегнати нейните човешки права. Моли за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата.

Ответникът – Директор на дирекция “Миграция“ – СДВР, чрез процесуалния си представител юрк.Ч., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, уведомени, не изпраща представител.

От фактическа и правна страна.

Не е спорно, че жалбоподателят е подал заявление вх.№ Г-3470/16.09.2022г. за предоставяне право на пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.25, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – за чужденец с български произход. Подадено е по образец и при спазване на чл.34, ал.2 от ППЗЧРБ – не по-късно от два месеца преди да изтече разрешеният срок за пребиваване на чужденеца в България.

Представено е извлечение от регистъра по гражданско състояние на [община], в който за А. З. е посочена етническа принадлежност – българска. Представено е удостоверение от съд в Н., от 01.09.2022г., че срещу жалбоподателя не са образувани наказателни производства, както и декларация(нотариално заверена на 15.09.2022г.), че В. В. ще предостави жилище на жалбоподателя на посочен адрес в [населено място] и трудов договор от №048/16.09.22г.

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, с оглед на което е процесуално допустима.

Актът е издаден от компетентен орган – директор на дирекция "Миграция" -МВР. Спазена е писмената форма, като се съдържат реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, в това число са изложени мотиви като фактически и правни основания. Препраща се към съответния документ, издаден в хода на проверката, което е допустимо с оглед обосноваване правните основания за издаване на акта и спазване на изискванията на закона.

Съгласно чл. 26 ал. 1 от ЗЧРБ се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец в случаите по чл. 10 ал. 1, т.1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и чл. 26.

Основният спор е за приложението на материалния закон и наличието на предпоставките, визирани в чл.10, ал.1, т.23 ЗЧРБ – предоставен документ с невярно съдържание и декларирани неверни данни.

Съгласно чл. 10, ал.1, т.23 ЗЧРБ отказва се предоставяне право на постоянно пребиваване на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. Следователно, издаването на неблагоприятен за молителя акт е обусловен от алтернативната даденост на две фактически основания – представяне на документ с невярно съдържание или деклариране на неверни данни. Формулировката на отказа не позволява обосноваване на извод коя от двете хипотези е възприел органът. Когато дадена правна норма съдържа алтернативни възможности, за да бъде издаденият на нейно основание акт законосъобразен, органът трябва изрично да посочи коя от предпоставките е налице. В случая органът не е спазил това изискване, като е съчетал двете предпоставки, поради което оспореният отказ е незаконосъобразен(решение № 6598 от 03.06.2016г., адм.дело № 13591/2015г., Седмо отделение, ВАС).

Освен изложената незаконосъобразност на акта, органът не е доказал и фактическите основания, които са го мотивирали да постанови оспорения отказ.

Легално определение на понятието "документ с невярно съдържание" и "неверни данни" в ЗЧРБ липсва, което налага използване на понятията от други закони, по силата на чл. 46, ал.2 от ЗНА. Съгласно чл. 93, ал.1, т.6 от ДР на НК, "неистински документ" е този, на който е придаден вид, че представлява конкретно писмено

изявление на друго лице, а не на това, което действително го е съставило. От своя страна лъжливото документиране се изразява в съставяне на истински удостоверителен (официален или частен) документ, в който удостоверените факти или обстоятелства не съответстват на обективната действителност. Оспореният административен акт не съдържа конкретизация кои от представените от жалбоподателя документи са с невярно съдържание и кои от тях съдържат неверни данни, кои са данните, които не съответстват на действителното фактическо положение.

По изложените съображения обжалваният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.чл. 173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на искането на жалбоподателя за предоставяне право на постоянно пребиваване, административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на нормите на ЗЧРБ и ЗУБ, относими към посоченото от заявителя основание за предоставяне право на постоянно пребиваване и събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства. Органът трябва да установи фактите и обстоятелствата относно наличието или отсъствието на основание за предоставяне на заявителя на право на постоянно пребиваване и да анализира представените по делото писмени доказателства, ако е необходимо да извърши и съответни проверки и да изиска допълнително уточнения и доказателства във връзка със заявеното искане.

При този изход на спора, ответникът дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски в размер на 1010 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на А. З., [дата на раждане] , гражданин на С. - Отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България, рег.№ 5364р-2199/26.01.2023г., постановен от Директора на дирекция „Миграция“-МВР.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на дирекция „Миграция“-МВР , за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“-МВР да заплати на А. З., [дата на раждане] , гражданин на С. сумата от 1010 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

